

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ สรพ. ๖๙/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๑๐/๓๑/๒๕๕๖ (มีมติที่ ๑๕/๒๕๕๖ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

ประเภทสำนวน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ

เรื่อง องค์การบริหารส่วนจังหวัดเบิกจ่ายเงินค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถโดยสาร ไม่เป็นไปตามระเบียบ

สรุปข้อเท็จจริง กรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้ตรวจสอบกรณีการดำเนินการกิจการขนส่งรถโดยสารประจำทางขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่เป็นไปตามระเบียบ เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหาย รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๒๔,๔๑๓.๑๕ บาท

ความเห็นของพนักงานสอบสวน -

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่า การจ่ายค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถโดยสาร เป็นการคิดค่าจ้างแบบเหมาจ่ายและไม่ได้กำหนดชัดเจนเกี่ยวกับจำนวนรถโดยสารที่ผู้ว่าจ้างต้องส่งมอบให้ผู้ว่าจ้างเป็นจำนวนเท่าใด ผู้รับจ้างจึงมีสิทธิรับเงินค่าจ้างเต็มจำนวนตามสัญญา และกรณีเบิกจ่ายค่าน้ำมันและเชื้อเพลิงนั้น ได้มีการนำรถโดยสารออกมาวิ่งให้บริการจริงจึงเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงตามที่รถวิ่ง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก มิได้จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรณีในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการกิจการขนส่งรถโดยสารประจำทาง ดังนี้

๑. จัดซื้อรถยนต์โดยสารปรับอากาศตามสัญญาซื้อขายเลขที่ x/xxxx จากห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. จำนวน ๑๖ คัน โดยมีการส่งมอบเป็น ๒ งวด คือ งวดที่ ๑ มีการตรวจรับจำนวน ๖ คัน เป็นเงินจำนวน ๘,๓๐๙,๔๐๖ บาท และงวดที่ ๒ มีการตรวจรับอีกจำนวน ๑๐ คัน เป็นเงินจำนวน ๒๒,๑๕๘,๔๑๖ บาท

๒. จัดจ้างบริษัท อ. ให้ดำเนินการบริหารจัดการเดินรถโดยสารประจำทาง ตามสัญญาเลขที่ xx/xxxx เป็นระยะเวลา ๒ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๖ ในอัตราเดือนละ ๕๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งในเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้เบิกเงินค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถจำนวน ๑๖ คัน ตามฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณ เลขที่ xxx/xxxx เป็นเงิน ๕๕๐,๐๐๐ บาท เต็มตามสัญญา และในระหว่างวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ ได้มีการเติมน้ำมันรถโดยสารประจำทางที่ยังไม่ได้มีการตรวจรับจำนวน ๔ คัน และวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ มีการเติมน้ำมัน “รถเก่า” ที่ยืมจากบริษัท ธ. จำนวน ๖ คัน รวมเป็นเงินจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท

ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ในเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้เบิกเงินค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถโดยสารประจำทาง จำนวน ๑๖ คัน เป็นเงิน

จำนวน ๕๕๐,๐๐๐ บาท เต็มตามสัญญา ไม่เป็นไปตามระเบียบ เนื่องจากในระหว่างวันที่ ๑ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีรถโดยสารประจำทางวิ่งเพียงจำนวน ๖ คัน โดยมีการตรวจรับในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ซึ่งตามสัญญาจ้างกำหนดต้องใช้พนักงานขับรถและพนักงานเก็บค่าโดยสาร ปฏิบัติงานแต่ละประเภท จำนวน ๒๐ คน แต่เมื่อในช่วงดังกล่าวมีรถโดยสารประจำทางวิ่งเพียงจำนวน ๖ คัน จึงคงเหลือพนักงานดังกล่าว ปฏิบัติงานแต่ละประเภท จากจำนวน ๒๐ คน เป็นจำนวน ๑๖ คน ในส่วนของเงินเดือนพนักงานขับรถและพนักงานเก็บค่าโดยสาร จึงต้องปรับลดเพื่อให้ถูกต้องตามความเป็นจริงในช่วงวันที่ ๑ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท (๙,๐๐๐ บาท/เดือน/คน x ๔ คน + ๗,๐๐๐ บาท/เดือน/คน x ๔ คน) ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เป็นรายจ่ายคงที่ที่จำเป็นต้องจ่าย ดังนั้น จึงคำนวณค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถตามสัญญาจ้าง ได้เพียงจำนวน ๔๘๖,๐๐๐ บาท (๕๕๐,๐๐๐ - ๖๔,๐๐๐) ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท และการเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและล้อเส้น ระหว่างวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ เติมรถโดยสารประจำทางตามใบส่งน้ำมันระบุว่า "รถเก่า" เป็นรถที่ยืมจากบริษัท ธ. จำนวน ๖ คัน เป็นเงินจำนวน ๓๘,๕๑๘.๘๑ บาท และระหว่างวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ เติมรถโดยสารประจำทาง ซึ่งเป็นรถของงวดที่ ๒ ที่ยังไม่ได้มีการตรวจรับจำนวน ๔ คัน เป็นเงินจำนวน ๒๑,๘๙๔.๓๔ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถเบิกจ่ายได้ จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินที่ไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้าง ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหายรวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑๒๔,๔๑๓.๑๕ บาท ซึ่งพิจารณาแต่ละกรณีได้ ดังนี้

๑. กรณีการเบิกเงินค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถโดยสารประจำทาง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในเดือน สิงหาคม ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเบิกจ่ายเงินค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถโดยสารประจำทาง จำนวน ๑๖ คัน ให้แก่บริษัท อ. เป็นเงินจำนวน ๕๕๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่ในระหว่างวันที่ ๑ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีรถโดยสารประจำทางวิ่งเพียงจำนวน ๖ คัน โดยมีการตรวจรับในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ซึ่งคำนวณค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถตามสัญญาจ้างได้เพียงจำนวน ๔๘๖,๐๐๐ บาท ทำให้มีการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ได้ ดังนี้

๑.๑ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบด้วยนาย ส. ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด นาย ม. ผู้อำนวยการกองช่าง นาย ป. นายช่างเครื่องกล ๖ นาง ล. นักบริหารงานทั่วไป ๖ นาย อ. ประชาคมหมู่บ้าน และ นาย ร. ประชาคมหมู่บ้าน ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ตรวจรับงานจ้างให้ถูกต้องครบถ้วนตามข้อกำหนดในสัญญา ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ตรวจรับงานจ้างประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ โดยรายงานบริษัท อ. ได้ปฏิบัติตามสัญญาจ้างและเบิกเงินค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถโดยสารประจำทางตามสัญญาจ้างเป็นเงินจำนวน ๕๕๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่ในระหว่างวันที่ ๑ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีรถโดยสารประจำทางวิ่งเพียงจำนวน ๖ คัน ซึ่งคำนวณค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถตามสัญญาจ้างได้เพียงจำนวน ๔๘๖,๐๐๐ บาท ทำให้มีการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วน

จังหวัดได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท จึงให้คณะกรรมการตรวจการจ้างรับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๓๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๙,๒๐๐ บาท โดยให้รับผิดชอบส่วนเท่า ๆ กัน คิดเป็นเงินคนละจำนวน ๓,๒๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๒ นาย น. ตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในขณะที่เกิดเหตุ มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย น. เป็นผู้ทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ขออนุมัติเบิกเงินค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถโดยสารประจำทาง และลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถโดยสารประจำทางประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๕๕๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่ในระหว่างวันที่ ๑ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีรถโดยสารประจำทางวิ่งเพียง ๖ คัน ซึ่งคิดค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถตามสัญญาจ้างได้เพียงจำนวน ๔๘๖,๐๐๐ บาท ทำให้มีการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท จึงให้นาย น. รับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๑๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๖,๔๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๓ เจ้าหน้าที่การเงิน ประกอบด้วยนาง ว. ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี มีหน้าที่ตรวจฎีกาเบิกจ่ายเงินให้ถูกต้องในสาระสำคัญและเป็นไปตามระเบียบของทางราชการ และนาง พ. ตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแลเกี่ยวกับการจ่ายเงิน การรับเงิน การนำส่งเงิน การเก็บรักษาเงิน รวมทั้งควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ กลั่นกรองงานและตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาให้ความเห็นชอบ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ว. และนาง พ. เป็นผู้ผ่านบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเดินรถยนต์โดยสารซึ่งนาง ว. เป็นผู้ลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกจ่ายเงินในฐานะผู้ตรวจฎีกา และนาง พ. ลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกจ่ายเงินเห็นควรให้เบิกจ่ายได้ เพื่อเบิกจ่ายเงินค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถโดยสารประจำทาง ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๕๕๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่ในระหว่าง วันที่ ๑ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีรถโดยสารประจำทางวิ่งเพียง ๖ คัน ซึ่งคิดค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถตามสัญญาจ้างได้เพียงจำนวน ๔๘๖,๐๐๐ บาท ทำให้มีการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท จึงให้นาง ว. และนาง พ. รับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๒,๘๐๐ บาท โดยให้รับผิดชอบส่วนเท่า ๆ กัน คิดเป็นเงินคนละจำนวน ๖,๔๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๔ นาย ส. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องในการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินก่อนเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาอนุมัติ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ส. ได้ลงนามผ่านความเห็นชอบในบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ขออนุมัติเบิกเงินค่าจ้างเดินรถยนต์โดยสาร และลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกจ่ายเงินเสนอผู้บังคับบัญชาเห็นควรอนุมัติเบิกจ่ายได้ เพื่อเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง

บริหารจัดการเดินรถ โดยสารประจำทาง ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๕๕๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่ในระหว่างวันที่ ๑ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีรถโดยสารประจำทางวิ่งเพียง ๖ คัน ซึ่งคิดค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถตามสัญญาจ้างได้เพียงจำนวน ๔๘๖,๐๐๐ บาท ทำให้มีการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้อง ตามสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท จึงให้นาย ส. รับผิดเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๒,๘๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๕ นาย ข. ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีหน้าที่กำกับดูแลรับผิดชอบการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการใช้จ่ายเงินอย่างถูกต้อง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ข. ได้ลงลายมือชื่อในฎีกาอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถ โดยสารประจำทาง จำนวน ๑๖ คัน ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๕๕๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่ในระหว่างวันที่ ๑ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีรถโดยสารประจำทางวิ่งเพียง ๖ คัน ซึ่งคิดค่าจ้างบริหารจัดการเดินรถ ตามสัญญาจ้างได้เพียงจำนวน ๔๘๖,๐๐๐ บาท ทำให้มีการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเกิด พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท จึงให้นาย ข. รับผิดเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าความเสียหายจำนวน ๖๔,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๒,๘๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. กรณีการเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ เติมรถยนต์โดยสารประจำทางตามใบส่งน้ำมันระบุว่า “รถเก่า” เป็นรถที่ยืมจาก บริษัท ธ. จำนวน ๖ คัน เป็นเงินจำนวน ๓๘,๕๑๘.๘๑ บาท ตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ เติมรถโดยสารประจำทางซึ่งเป็นรถยนต์โดยสารประจำทางในงวดที่ ๒ ที่ยังไม่ได้มีการตรวจรับจำนวน ๔ คัน เป็นเงินจำนวน ๒๑,๘๙๔.๓๔ บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถเบิกจ่ายได้ จึงเป็นการเบิกจ่ายไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหาย รวมเป็นเงินจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดของเจ้าหน้าที่ได้ ดังนี้

๒.๑ นาย น. ตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในขณะเกิดเหตุ มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย น. เป็นผู้ทำบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖ ขออนุมัติเบิกเงินค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น และลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกจ่ายค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ เติมรถยนต์โดยสารประจำทางตามใบส่งน้ำมันระบุว่า “รถเก่า” เป็นรถที่ยืมจากบริษัท ธ. จำนวน ๖ คัน เป็นเงินจำนวน ๓๘,๕๑๘.๘๑ บาท และตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ เติมรถยนต์โดยสารประจำทางซึ่งเป็นรถยนต์โดยสารประจำทางในงวดที่ ๒ ที่ยังไม่ได้มีการตรวจรับจำนวน ๔ คัน เป็นเงินจำนวน ๒๑,๘๙๔.๓๔ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถเบิกจ่ายได้

จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธการณธ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท จึงให้นาย น. รับผิดเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๑๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๖,๐๔๑.๓๒ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๒ เจ้าหน้าที่การเงิน ประกอบด้วยนาง ว. ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี มีหน้าที่ตรวจฎีกาเบิกจ่ายเงินให้ถูกต้องในสาระสำคัญและเป็นไปตามระเบียบของทางราชการ และนาง พ. ตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแลเกี่ยวกับการจ่ายเงิน การรับเงิน การนำส่งเงิน การเก็บรักษาเงิน รวมทั้งควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ กลั่นกรองงานและตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาให้ความเห็นชอบ ข้อเท็จจริงปรากฏว่านาง ว. และนาง พ. เป็นผู้ผ่านบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖ ขออนุมัติเบิกเงินค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ซึ่งนาง ว. เป็นผู้ลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกจ่ายเงินในฐานะผู้ตรวจฎีกา และนาง พ. ลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกจ่ายเงินเห็นควรให้เบิกจ่ายได้ เพื่อเบิกจ่ายค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ เติมรยนต์โดยสารประจำทางตามใบส่งน้ำมันระบุว่า “รถเก่า” เป็นรถที่ยืมจากบริษัท ธ. จำนวน ๖ คัน เป็นเงินจำนวน ๓๘,๕๑๘.๘๑ บาท และตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ เติมรยนต์โดยสารประจำทาง ซึ่งเป็นรยนต์โดยสารในงวดที่ ๒ ที่ยังไม่ได้มีการตรวจรับจำนวน ๔ คัน เป็นเงินจำนวน ๒๑,๘๙๔.๓๔ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถเบิกจ่ายได้ จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินที่ไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธการณธ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท จึงให้นาง ว. และนาง พ. รับผิดเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓๐,๒๐๖.๕๘ บาท โดยให้รับผิดชอบคนละส่วนเท่า ๆ กัน คิดเป็นเงินคนละ ๑๕,๑๐๓.๒๙ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๓ นาย ส. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องในการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินก่อนเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาอนุมัติ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ส. ได้ลงนามผ่านความเห็นชอบในบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖ ขออนุมัติเบิกเงินค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น และลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกจ่ายเงินเสนอผู้บังคับบัญชาเห็นควรอนุมัติเบิกจ่ายได้ เพื่อเบิกจ่ายค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ เติมรยนต์โดยสารประจำทางตามใบส่งน้ำมันระบุว่า “รถเก่า” เป็นรยนต์โดยสารประจำทางที่ยืมจากบริษัท ธ. จำนวน ๖ คัน เป็นเงินจำนวน ๓๘,๕๑๘.๘๑ บาท และตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ เติมรยนต์โดยสารประจำทางซึ่งเป็นรยนต์โดยสารประจำทางในงวดที่ ๒ ที่ยังไม่ได้ มีการตรวจรับจำนวน ๔ คัน เป็นเงินจำนวน ๒๑,๘๙๔.๓๔ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถเบิกจ่ายได้ จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินที่ไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธการณธ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน

๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท จึงให้นาย ส. รับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๒,๐๘๖.๖๓ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๔ นาย ข. ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนาย ธ. ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีหน้าที่กำกับดูแลรับผิดชอบการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการใช้จ่ายเงินอย่างถูกต้อง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ธ. ได้ลงลายมือชื่อสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ซึ่งมีการเบิกจ่ายค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ เติมรถยนต์โดยสารประจำทางตามใบส่งน้ำมันระบุว่า “รถเก่า” เป็นรถยนต์โดยสารประจำทางที่ยืมจากบริษัท ธ. จำนวน ๖ คัน เป็นเงินจำนวน ๓๘,๕๑๘.๘๑ บาท และตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ เติมรถยนต์โดยสารประจำทาง ซึ่งเป็นรถยนต์โดยสารประจำทางในงวดที่ ๒ ที่ยังไม่ได้มีการตรวจรับจำนวน ๔ คัน เป็นเงินจำนวน ๒๑,๘๙๔.๓๔ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท ต่อมาในชั้นเบิกจ่ายเงินค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น นาย ข. ได้ลงลายมือชื่อในฎีกาอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินดังกล่าว ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถเบิกจ่ายได้ จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินที่ไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท จึงให้นาย ข. และนาย ธ. รับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๖๐,๔๑๓.๑๕ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๒,๐๘๖.๖๓ บาท โดยให้รับผิดชอบละส่วนเท่า ๆ กัน คิดเป็นเงินคนละ ๖,๐๔๑.๓๒ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

อนึ่ง เนื่องจากสำนวนการสอบสวนในเรื่องนี้มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายหลายคนและจากการตรวจสอบปรากฏว่ายังมิได้สอบปากคำและให้โอกาสเจ้าหน้าที่บางคนได้ชี้แจงข้อเท็จจริง และได้แย้งแสดงพยานหลักฐาน เช่น นาย อ. นาย ร. นาง ว. นาง พ. และนาย ข. เป็นต้น ดังนั้น จึงให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรวจสอบและให้โอกาสเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรม ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อนออกคำสั่งให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทน และหากปรากฏข้อเท็จจริง หรือพยานหลักฐานใดที่จะทำให้ความเห็นของกระทรวงการคลังเปลี่ยนแปลงไป ก็ให้ส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

ผู้ย่อ นางสาวนิภาภัทร พงษ์สุระ

นิติกร

ผู้ตรวจ ๑. นายทรงฤทธิ์ วัฒนะเวชศักดิ์

หัวหน้าฝ่าย

๒. นางพรทิพย์ บันไดเพชร

ผู้อำนวยการกลุ่มงาน ตพ.๓

